

't Buitenblad

NIEUWSBRIEF VAN VERENIGING LANDSCHAPSBEHEER VLEUTEN - DE MEERN

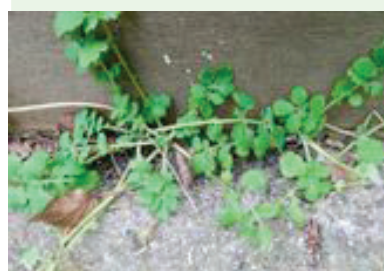
Nr 68 winter 2023-2024

Inheemse planten: Muurleeuwenbek

Hortus botanicus Leiden

28-JAN-2024 - Wie heeft er met die gure wind en vastgevroren halfgesmolten sneeuw van de afgelopen weken op stoepplantjes gelet? Nu het weer zachter wordt zijn ze er volop. Vaak als kiemplantje of rozetje, klaar om in het vroege voorjaar hun slag te slaan. Ze komen fris onder de sneeuw vandaan, alsof het al weken voorjaar is.

Rozet stinkende gouwe
(Bron: Hanneke Jelles)

Rozetten kleine veldkers
(Bron: Hanneke Jelles)

Blad muurleeuwenbek
(Bron: Hanneke Jelles)

Inhoud:

- Pag. 1 t/m 3: Inheemse planten: Muurleeuwenbek
- Pag. 4 t/m 5: Van de Vergadertafel
- Pag. 6 t/m 7: Nieuwjaarstoespraak voorzitter
- Pag. 8 t/m 9: Toespraak van Krijn: Knotter van het Jaar
- Pag. 10 t/m 15: Van het Buitengebeuren
- Pag. 16 t/m 18: Foto's

Met dank aan diverse leden voor de foto's die in dit Buitenblad zijn geplaatst.

Foto's van het veldwerk zien? Klik [hier](#)

Foto's van bijzondere activiteiten zien? Klik [hier](#)

Bijdragen aan het Buitenblad zijn van harte welkom.

Mail deze naar
aartr006@planet.nl
of wv@landschapsbeheer-
vleutendemeern.nl

Agenda:

22 maart:
Algemene leden-
vergadering

Kleine veldkers, schijnaardbei, stinkende gouwe: deze jonge planten lijken van de sneeuw niets gemerkt te hebben. Ook de blaadjes van de muurleeuwenbek zijn de kou ongeschonden doorgekomen: de plant is wintergroen en meerjarig.

Kandidaat

Het muurleeuwenbekje was kandidaat om Nationale Bloem te worden, maar moest het madeliefje voor laten

Muurleeuwenbek (Bron: KU Leuven)

gaan. “Geef eerlijk toe, jullie stenen muren en kades kunnen wel wat kleur gebruiken. Van oorsprong ben ik een rotsplant. Maar ik groei al honderden jaren even graag op jullie kunstmatige rotspartijen. Kijk maar eens op oude stadsmuren en torens. Maar ook op nieuwere steenpartijen, mits jullie die niet telkens ‘schoonmaken’. Als jullie mij een groeiplaats gunnen, spreid ik mijn fijne groen en mijn bonte leeuwenbekjes en grom voorbijgangers tegemoet. Ik ben een stadsplant, is er een toepasselijkere Nederlandse soort?”, luidde de wervende tekst.

Domies Toen

Honderden jaren, hoe zit dat? Botanische tuin Domies Toen geeft regelmatig informatieboekjes over planten uit. Een recente uitgave gaat over planten die van oorsprong niet in Nederland groeiden maar door de mens hier zijn gebracht. “Daar zitten veel soorten bij waarvan je het niet verwacht, zo ‘gewoon’ zijn ze i

inmiddels”, schrijft tuinbeheerder Jan Jaap Boehlé in het voorwoord. Een van die verrassingen is de muurleeuwenbek (*Cymbalaria muralis*). Het plantje was één van de genomineerden bij de verkiezing van de Nationale Bloem. De top vijf haalde de muurleeuwenbek niet, toch noemen plantenliefhebbers het regelmatig als hun lievelingsplant.

Muurflora

In mijn jonge jaren kwam je muurleeuwenbek inderdaad op muren tegen: oude muren met een

kwetsbare muurflora. Inmiddels hoef ik maar een rondje ‘stoepplantjes’ te maken of de wintergroene, op klimop lijkende blaadjes piepen uit allerlei hoeken en gaten tevoorschijn, vooral langs huizen of op klinkerpaadjes. Muurleeuwenbek is nu super algemeen en groeit op een stukje bestrating net zo vrolijk als op een muur. Maar hoe gewoon ook, het is een relatieve

Muurleeuwenbek en goudwesp (Bron: British entomology, deel 1, J. Curtis)

nieuwkomer.

Jan Jaap Boehlé: “De muurleeuwenbek is een kortlevende, vorstgevoelige vaste plant met kruipende stengels tot zo’n zestig centimeter lang en met opvallende lichtpaars- of violetgekleurde bloemen met twee gele vlekken. De plant bloeit van de vroege lente tot de herfst. Hij komt uit Midden-Italië en Kroatië. Daar is het een rotsplantje. In de eerste helft van de zeventiende eeuw werd hij ingevoerd als muurplant. Hij groeit het liefst op zonnige muren die niet al te droog zijn, maar hij doet het ook goed op steenslag.

De naam *Cymbalaria* slaat waarschijnlijk op het slaginstrument cimbaal, een soort bekkens waarvan je er twee tegen elkaar slaat. Twee cimbalen op elkaar

doen denken aan de zaadknop of zaaddoos van de plant. De bloemen staan op relatief lange stelen. Nadat de zaadknop is gevormd en rijp is, buigt de steel zich van het licht af en duwt hij het zaad op die manier in spleten.” Dat laatste had ik al heel vaak gelezen maar nooit zelf kunnen ontdekken, in de wirwar van rankjes en blaadjes. Maar inmiddels staat een geweldig filmpje van David Attenborough online. Ik heb het al tientallen keren gezien maar raak er niet op uitgekeken.

Hommel op een mahoniestruik (Bron: Jan Meijvogel)

Stadsplantenkenner Ton Denters beschrijft de komst van de muurleeuwenbek in een bijdrage op de website Stadsplanten. Daar blijkt dat plantkundige Dodonaeus erover geschreven heeft: “De neerstigheydt van de Cruydtbeminnens heeft dit cruydt hier te lande seer vermeningh vuldigt ende naementlijck te Delft in Hollandt is ’t soo ghemeyn ghemaectt, datter nauws brugghe oft eenigh stadthebouw oft oude moeragie en is, ten is daer mede cierlijck bekleedt. Dies het metter

tijdt voor een inlandtsch ghewas sal moghen ghehouden worden”, citeert Denters het kruidboek van Dodonaeus (1644). En zo is het inderdaad gegaan.

Plant & insect

‘Plant & insect’ is het jaarthema van de samenwerkende botanische tuinen. Van insecten is nu nog niets te zien. We hopen op de eerste hommels op de mahonie, maar het zal nog even duren. Muurleeuwenbek wordt bestoven door vliegen, zweefvliegen, hommels en andere bijen, lees ik. Gezien heb ik het nooit. Als vanaf mei de bloemen weer verschijnen toch eens opletten of de plantjes bezoekers krijgen. Nectar en stuifmeel zijn niet het enige waar insecten op af komen. De zaadjes worden zoals gezegd door de plant zelf tussen de stenen ingebracht, maar mieren helpen een handje. Er zal dus iets smakelijks aan de zaadjes te vinden zijn. En natuurlijk zijn de wintergroene kluwens van ranken en blad een fijne verstopplek voor allerlei kleine beestjes. Heeft u van vorig seizoen een mooie foto van een muurleeuwenbek met bezoeker? Stuur het ons, we zijn benieuwd. Een mooie plek om met het foto toestel op insectenbezoek te jagen is natuurlijk de botanische tuin. Jan Meijvogel fotografeerde deze gezellige hommel op een mahoniestruik in de Leidse Hortus. De plant bloeit nu al volop. We hebben nog geen hommels gezien maar lang zal het niet duren. Houd het foto toestel paraat.

Meer informatie

Stoeplantjes

Botanische tuinen

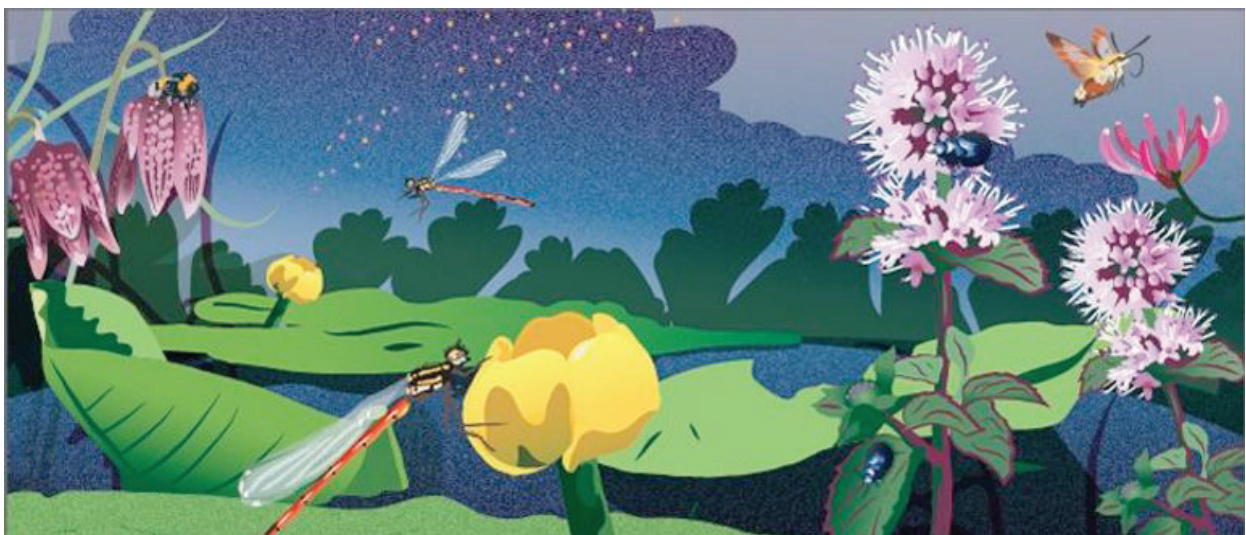
Tekst: Hanneke Jelles, Hortus botanicus Leiden

Foto’s: André Biemans (leadfoto: bloemen

muurleeuwenbek); Hanneke Jelles; KU Leuven;

British entomology, deel 1, J. Curtis (1823-1840); Jan

Meijvogel; Joris Smidt

Jaarillustratie samenwerkende botanische tuinen (Bron: Joris Smidt)

Van de Vergadertafel

Deze keer een afwijkende opzet omdat er tijdens de vergadering van 6 december nogal wat dingen besproken zijn die qua nieuws achterhaald zijn.

Er worden deze keer vergaderpunten van de vergaderingen van 06-12 en 24-01 aangehaald en soms een kort verslag van activiteiten en evenementen weergegeven.

Overeenkomst met de Kievit

Tabe en Jacqueline zijn in overleg over een overeenkomst tussen Landschapsbeheer VLdM (LB) en de Kievit voor een vergoeding voor het werk dat hun vrijwilligers verrichten. Ook zij werken op het terrein van het Utrechts Landschap (UL). Tot nu toe kreeg enkel LB daar een vergoeding voor maar ook de Kievit is daar actief en maakt kosten. Reden voor hen om dit onderwerp aan te kaarten. Natuurlijk staan wij daar welwillend tegenover. Ook het UL is daarbij betrokken.

Deze overeenkomst is nieuw en een aanvulling op de bestaande tussen LB en UL. Daarbij is het streven dat LB er financieel niet op achteruit gaat. Tabe en Jacqueline maken uit de positieve reacties van UL op dat dit geen probleem zal zijn. In de laatste vergadering is door hen een concept gepresenteerd. Die is in principe door de vergadering goedgekeurd. We gaan er daarbij vanuit dat het UL zich aan zijn toezeggingen houdt. Wel moet de overeenkomst aangevuld worden met artikelen die in geval van verschil van mening regelt en aangeeft wie eindverantwoordelijk is. Wordt vervolgd dus.

Natuurwerkdag:

Met zo'n 30 mensen was deze weer goed bezocht. Puntje van aandacht is wel de grote afstand die de deel-

nemers moesten afleggen voordat ze van de weg bij de werkplek waren. Die moet voortaan beter aangegeven worden. De traditionele soep ging er weer in als zoete koek en was zo goed als op. Omdat er na de pauze veel regen verwacht werd is er na de soep gestopt met het werk.

Tabe vraagt zich af of het niet beter is om de natuurwerkdag weer in de Buitenhof te plannen. Dit geeft toch meer exposure voor onze vereniging en kan zo meer leden opleveren. Punt daarbij is dat we in het Wielrevelt, in tegenstelling met de Buitenhof, knotwerk kunnen verrichten. Maar we gaan er dit jaar zeker over nadenken.

Boerenkooldag

De traditie om het zomerseizoen af te sluiten en het winterseizoen in te luiden met boerenkool is weer voortgezet.

Ook deze keer hebben Tabe en Jacqueline weer hun kookkunsten vertoond en ons een lekkere boerenkoolmaaltijd voorgeschoteld. Met wat assistentie van aardappelschillers waren de voorbereidingen voorspoedig gegaan en konden de ±25 aanwezigen van de boerenkool met draadjesvlees en worst genieten.

De koks en schil- en afwashulpen worden natuurlijk bedankt voor hun inzet.

Tussendoor werd Truusje, onze **Knotter van het Jaar 2023**, in het zonnetje gezet door Krijn die deze taak op zich had genomen omdat Dries door privé omstandigheden niet aanwezig kon zijn. Elders in dit blad staan de bewijzen in de vorm van tekst van Krijn en foto's.

Nadat Ruud nog eens het belang van veilig weken had benadrukt, we kunnen dit niet genoeg benadrukken, kon de boerenkool met

worst en draadjesvlees opgeschept worden en kon het genieten starten. Al met al weer een geslaagde evenement.

Evaluatie zomerprogramma

Deze is over het algemeen goed verlopen.

Een paar opmerkingen en constatering:

Het was een erg drassig najaar waardoor het werk zwaarder was dan gebruikelijk.

Jacqueline vond de communicatie niet altijd even goed. Het blijft moeilijk alle koppen dezelfde kant op te krijgen en duidelijk te zijn over wat er moet gebeuren in het veld.

De oplossing is niet anders dan: zoveel mogelijk communiceren. De belangrijkste middelen zijn het overleg met de ploegbazen, deze met de werkers en de berichten in de groepsapps.

Om onnodige piepjes te voorkomen is besloten om berichten die niet met het werk te maken hebben te verwijderen. Alleen afwezigheidsmeldingen van de leden en berichten van de werkvoorbereiders worden toegelaten. Henny houdt dit in de gaten en spreekt de leden aan als zij toch andere berichten plaatsen. Belangrijk is: niet reageren als dat niet bijdraagt aan het werk. Persoonlijke berichten enkel aan die persoon richten.

Jubileum

Besloten is om de donderdag te laten vallen als dag voor de oud-leden. Het is onduidelijk hoeveel van hen we weten te bereiken (er zijn nu zo'n 20 aanmeldingen) en we willen dit vervangen door hen de vrijdagochtend uit te nodigen en een lunch aan te bieden. Pas daarna gaat het resterende programma van start. Wie nog een leuk idee heeft voor een pauzeact: suggesties zijn welkom.

De voorbereidingen zijn op schema. Onderdeel van die voorbereidingen is het ontwerpen van een folder die de geschiedenis van de vereniging uitbeeldt. Hans van Zuylen, Franka, Hans van A. en Henny hebben deze taak op zich genomen. Basis daarvan zijn de prachtige tekeningen van Hans van Zuylen.

Omdat Piet graag de reserveringen snel in orde wil maken voor de jubileum-zaterdag (leden en aanhang) om misgrijpen te voorkomen en er nog steeds leden zijn die niet gereageerd hebben op de mail van Ruud gaat hij de leden via de app benaderen in de hoop dat dit tot meer reacties leidt.

Nieuwjaarsbijeenkomst

Deze was net als eerdere jaren in de Stalzaal van het Wielrevelt complex.

Inmiddels is die achter de rug en na de gebruikelijke toespraak van de voorzitter (zie de tekst elders in dit blad) hebben we kunnen genieten van een interessante presentatie van René Faber over het weidebeheer en schonen van sloten. Daarbij werden regelmatig vragen gesteld door leden en René nam alle tijd om deze te beantwoorden. De traditionele wandeling is deze keer achterwege gebleven omdat het weer niet meewerkte. De lekkere drankjes en hapjes maakten veel goed.

Even na 18.15 uur konden we in de Hoeve aanschuiven voor het al even traditionele nieuwjaarsdiner. De gerechten van het buffet smaakten de aanwezigen goed. Jammer was dat diegenen die als laatsten aanschoven bij het buffet soms mistastten. Er werd iets te laat aangevuld. Maar je kon natuurlijk nog gaan voor een tweede ronde. Door een misverstand is een toetje erbij ingeschoten. Dat moet de volgende keer beter!

Materiaalkeuringen

Er is besloten dat onze ladders en

machines voortaan door een extern bedrijf gekeurd gaan worden. De kosten om zelf alle verplichte keuringen uit te gaan voeren zijn door de even verplichte cursussen hoger dan het bedrag dat we aan zo'n bedrijf moeten betalen.

In april in het tussenseizoen worden alle middelen waar een verplichting op zit gekeurd.

Zodat we die met een gerust hart in kunnen zetten.

Alarmsysteem

Het alarm is gemoderniseerd. Omdat we al een internetverbinding hadden voor de camera's kon dit systeem daarop aangesloten worden waardoor een telefoonabonnement nu overbodig is.

Het systeem werkt met een app en in het geval van alarm klinkt deze ook op de telefoon.

Bovendien kunnen die bij vals alarm (meestel zichtbaar via de camera's) ook op afstand uitschakelen.

Technische zaken

Henny maakt het Buitenblad op op een computer die hij overgehouden heeft van zijn drukkerij -tijd met de (dure maar verouderde) software die daar ook voor aangeschaft was. Helaas is de computer en die software nu ruim 10 jaar oud. De computer krijgt geen updates meer van Apple en daarmee loop je een veiligheidsrisico, zeker als je op internet zit. Hij heeft een gebruikte computer van zo'n twee jaar op het oog die 1250 euro gaat kosten. Daarnaast wil hij nieuwe software kopen omdat de oude niet samenwerkt met de nieuwe besturingssoftware. Die kosten zijn ±200 euro. Omdat hij die computer ook wel privé gebruikt vraagt hij een tegemoetkoming in de kosten. Besloten is om de de software geheel voor rekening van de vereniging te laten komen en van de computer de helft te vergoeden. Onze penningmeester kan zich hier wel in vinden. 😊

Slot voordeur

Omdat de cilinder van de voordeur slecht werkte zijn we op zoek gegaan naar een oplossing. De vervanging van dat ding zou zeker 750 euro gaan kosten omdat er een grote hoeveelheid sleutels bijgemaakt moet worden. Gelukkig kwam Piet met een gebruikte set van twee cilinders op de propen waarvan er één gebruik kon worden. De andere was te kort voor de achterdeur. Daarom is besloten die te laten zitten en alleen de voordeur van een nieuwe cilinder te voorzien. Omdat er maar liefst 27 sleutels bij Piet's set zaten scheelde dat onze vereniging zo'n 600 euro. Onze dank gaat naar Piet uit voor zijn geweldige oplossing. Inmiddels heeft iedere sleutelbezitter nog een exemplaar aan zijn bos kunnen toevoegen.

Werkplaatsteam

Henk van Neerijnen wil graag bij de vereniging betrokken blijven maar veldwerk zit er niet meer in. Omdat Tom en Henny de werkzaamheden in de werkplaats met gemak aankunnen is een aanvulling niet zinvol. Henk gaat nu ons rijdend materieel (vrachtauto, aanhanger en keet) in een goede conditie houden. Daarbij kan hij terugvallen op zijn achtergrond in autobusiness.

Regenkleding

Omdat daar toch geen gebruik van gemaakt wordt en het behoorlijk versleten is gaan we de oude legerjassen wegdoen. Vervangen voor degelijke en goed ademende regenkleding is behoorlijk prijzig en vooralsnog zien we daar vanaf.

Dat was het wel.

Volgende vergadering op 28 maart

Tekst: H.S.

Nieuwjaarstoespraak 14 januari 2024

In mijn Nieuwjaarstoespraak van 2023 heb ik jullie hoge temperaturen en veel regen beloofd. Nou, die hebben jullie gekregen! Nog even, en we moeten in plaats van regenjassen een paar extra waadpakken aanschaffen. Dat natte jaar was misschien lastig om in te werken, maar goed voor de natuur! Laten we hopen dat we al die nattigheid vast kunnen houden, waar zoveel planten en dieren van profiteren. Onze gastspreker René Faber zal ons straks meer vertellen over goed waterbeheer en ecologisch sloten schonen.

2023 begonnen we met een ALV, waarin we ons uitspraken tegen de plannen om ten noorden van de Haarrijnse plas nieuwbouw te plegen zonder voldoende rekening te houden met de natuur die zich daar inmiddels ontwikkeld heeft. Ons bezwaar ligt nog steeds ter behandeling bij de Raad van State, dus daar kan ik geen nieuws over melden.

2023 begonnen we ook met stilstaan bij het overliden van Nico van den Heuvel en van Frans Compeer. We eren Frans ook met een nieuwe naam in De Buitenhof: de Compeergaard! Wat mooi dat Mieke en zoon Pim nog naar het Wielrevelt zijn gegaan om een stukje van Frans achter te laten bij de laatste boom die hij velde. Mooi ook dat jullie weer aanwezig zijn en dat jij Pim weer af en toe komt werken! Zo wordt het stokje van zoon-op-vader-op-zoon doorgegeven. 2023 was ook het jaar waarin Jan Grimbergen is overleden: Jan de zager! Jan was al een tijdje niet meer actief, maar de oudgedienden onder ons zullen deze markante figuur niet snel vergeten. Wie loopt er nou 10 km naar het werk en 's middags weer 10 km naar huis? Jan dus!

Coen de Waal, nog zo'n noeste werker (van hem leerde ik dat je een volle kruiwagen beter kunt trekken dan duwen), heeft om gezondheidsredenen zijn lidmaatschap op moeten zeggen. Coen maakte ook schoon, en we zijn blij dat Gonnie, de vrouw van Hans van Zijl, zijn werk heeft overgenomen. Wel laarzen uit, mijne heren, als de vloer net is gedweild en nog nat is!

In 2023 hadden we ook goede voornemens. Laten we eens kijken wat we daarvan terecht hebben gebracht. We zouden letten op een soepele overgang tussen de verschillende programma's (winter – kloof – zomer – winter). Het eerste deel ging goed, de overgang van zomer naar winter liep toch iets minder soepel. Als het zomerwerk nog niet af is (gelukkig kunnen we het natte weer daar grotendeels de schuld van geven) staan de knotters al te trappelen om de winterwei in

te mogen. We kunnen dit probleem op drie manieren oplossen: 1, door te communiceren, 2, door te communiceren en 3, door te communiceren, en dat alle drie op tijd. En bij communicatie draait het niet alleen om de inhoud van de boodschap, maar ook altijd om de relatie tussen de deelnemers.

Over communicatie gesproken: We hebben dit jaar nogal wat teleurgestelde én enkele boze klanten gehad omdat ze niet het hout kregen wat ze verwacht of gehoopt hadden. De vraag was ook in 2023 vele malen groter dan ons aanbod. We hebben in een brief aan onze klanten daar onze excuses voor aangeboden en laten weten dat we het in 2024 beter zullen doen door... tijdig te communiceren!

We zouden nadenken over een andere opzet van de ALV. Het is bij nadenken gebeven en daardoor was de ALV goed bezocht en reuze gezellig!

Over de excursie in het voorjaar hebben we ook nagedacht: die hebben we gewoon overgeslagen. En de pizzamiddag, die we in 2022 hebben moeten annuleren vanwege te weinig belangstelling, was in 2023 een groot succes dankzij de inzet van de familie van één van onze leden.

We zouden nadenken over versterking van het winterteam, dat wil zeggen Hans van Aartrijk. Omdat Hans alleen maar sterker is geworden, zijn we ook hier uitstekend in geslaagd en doet Hans het opnieuw in zijn eentje.

Wat in 2023 veel overleg heeft opgeleverd is de samenwerking met de vrijwilligers van de Kievit. Zij doen veel werk en willen daar een redelijke vergoeding voor van het Utrechts Landschap. Tabe, Jacqueline en Hans kunnen hier hun onderhandelingskwaliteiten goed kwijt.

Tabé en Jaqueline maken zich ook druk om het versterken van de ecologische waarde van Leidsche Rijn, waar het Máximapark een onderdeel van is. Er is veel bereikt de afgelopen 25 jaren, maar er zijn ook een hoop missers. Het Lint als wandel- en recreatiegebied bijvoorbeeld is een groot succes, maar het zou in de oorspronkelijke plannen ook moeten dienen als ecologische verbindingzone. In plaats daarvan zien we alleen maar grote stukken gemaaid saai gras, zoals op veel andere plekken in Leidsche Rijn. Mooi is wel te melden dat Landschapsbeheer het gebied rond het kunstwerk met de vijf platanen bij de Haarrijnse Plas (Ex Situ In Situ, wat betekent Van z'n

plaats, op z'n plek) in beheer heeft genomen, samen met de Krasse Knarren van onze Vrienden van het Máximapark.

Aan het eind van 2023 is de Joodse Begraafplaats bij Maarssen onder handen genomen. Met maar liefst 36 werkers, verspreid over drie dagen, is er een enorme vracht hout weggehaald. Hoge bomen vangen veel wind, maar Alex heeft verreweg de meeste wind gevangen die week. Het kostte een paar kettingzagen, maar dan heb je ook wat, moeten ze gedacht hebben.

En dan het werk van Henny in 2023: een nieuwe balkmaaier aangeschaft dankzij een 100% subsidie van het STITU; het net tegen de duivenoverlast; de soep op de Natuurwerkdag; de gerepareerde deur; de nieuwe sloten; organisator van de kloofgroep; medeschrijver en vormgever van het Buitenblad; penningmeester die op de kleine én grote uitgaven let en zorgt voor een gezonde financiële basis; keurmeester van de ladders, samen met Tom onderhoudsmonteur van alles wat draait en zaagt; en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Én Henny als beheerder die de apps schoont! Want daar zitten nog wel wat vuiltjes tussen. Als iemand zich bijvoorbeeld via de groepsapp ziek meldt is dat een mededeling die nuttig is voor collega's. Als we hem nu allemaal beterschap gaan wensen via diezelfde app, is dat wel aardig bedoeld maar niet zo nuttig. Doe dat dan even persoonlijk aan de zieke. En wil je iets op Landschapsbeheer Algemeen zetten, denk dan even na of het voor iedereen wel zo interessant is. Een ijsvogel van Hans, een unieke stinkzwam van Jacqueline of Duivelsnaaigaren van Tom is dat zeker, een tankstation in Regio van Sjaak is dat wat minder.

Wat gaat 2024 ons brengen? Kijkend in de glazen bol zie ik het volgende.

Ik zie een spetterend 50-jarig jubileum van onze Vereniging. Op donderdag 16 mei zouden we een dag voor oud-leden houden. Maar het was heel moeilijk om aan de juiste adressen te komen, hoewel Hans en Franka nog 20 oud-leden hebben op kunnen sporen die toegezegd hebben te komen. Daarom hebben we besloten alles te concentreren op vrijdag 17 mei voor leden en hun partners, oud-leden, burens, sprekers en al onze relaties. Adriaan Geuze, de landschapsarchitect die aan de basis heeft gestaan van het Máximapark, komt vertellen wat hij van de door ons bereikte resultaten in de Buitenhof vindt. Hij is al een keer komen kijken en was onder de indruk van wat hij daar heeft gezien. We laten in een film aan de buitenwacht zien wat we doen en presenteren een digitale rondleiding door de Buitenhof. We gaan met een aantal gezaghebbende figuren in gesprek over goed waterschapsbeheer naast goed landschapsbeheer. En op 18 mei gaan we zelf de bus in en het water op naar de Markerwadden, als die ondertussen niet onder water staan. We sluiten die dag af met een knallend feest op de Buitenhof, met Otto de Rooij als onze onvolprezen discjockey!

Namens het bestuur wens ik jullie natuurlijk een gezond 2024 toe met lekker veel zon, aangename temperaturen en af en toe een buitje, ook al is de kans dat je brandende zon én heel veel nattigheid krijgt een stuk groter!

Dries Willems
Voorzitter

Uitreiking van de Knotter van het Jaarbeker 2023

Het is afgelopen woensdag, Wij zitten aan het avondeten. De telefoon gaat, niet de mobiel, maar de vaste lijn. Normaal laten wij de telefoon gaan, maar nu die op het vaste nummer komt, neem ik op.

In de verte hoor ik: “Met mij, Dries, ik heb zaterdag een crematie om 16:00 uur en kan de uitreiking van de Knotter van het jaar niet doen, zou jij.....?”

“Nee, ik heb die van Cees en Dennis al gedaan, kijk even binnen je bestuur”. Dries vervolgt: “Maar als ik je vertel wie het is geworden, doe je het dan wel?”

Ja, en toen ging Krijn weer voor de bijl en hoefde hij vandaag niet te stofzuigen en ook hij had een crematie. Betsie niet blij.

Het is vandaag een bijzondere dag in grote delen van Nederland in drieërlei opzicht. Het is de elfde van de elfde en in verschillende wijken gaan kinderen langs de deur vanwege Sint-Maarten. Op andere plekken komen carnavalsverenigingen samen om de start van het carnavalseizoen af te trappen. De zogeheten Raad van Elf, het gevolg van Prins Carnaval, komt die avond om precies elf minuten over elf bij elkaar om Prins carnaval te kiezen c.q. te presenteren. Maar voor de vereniging is dit ook een bijzondere dag: “De Raad van bestuur” van de vereniging heeft een Knotter van het jaar gekozen en zal worden gepresenteerd. Maar de verkiezing van dit jaar zal de annalen in gaan als een heel bijzondere en historische gebeurtenis in de vereniging. Maar daarover later. Ik heb begrepen dat er twee kandidaten waren, die voor de titel in aanmerking kwamen en er een met algemene stemmen is gekozen.

Alvorens ik een profiel ga geven van deze persoon, wil ik, de nog niet voorgedragen mensen, een hint geven hoe zij Knotter van het jaar kunnen worden....

1. Zorg voor het materiaal als is het je eigen kind, echtgenote, partner, buurvrouw, e.d. is
2. Nooit niemand van het bestuur en de werkcoördinator tegen spreken
3. Na afloop het gebruikte materiaal schoonmaken
4. Al vind je de opgedragen taak KLOTEN, big-smile, en bedanken met: “leuk dat je aan mij ge dacht hebt voor dit werk”
5. Altijd op tijd aanwezig zijn
6. Altijd goed gehumeurd zijn
7. Enthousiasme uitstralen, affiniteit vertonen, assertief zijn
8. Een passie voor de natuur hebben
9. Alle boomsoorten uit je hoofd kennen
10. Essentieel is natuurlijk dat je zowel het zomer- als het winterprogramma doet, in weer en wind
11. Dat je van humor houdt; tegen een geintje kunt

12. Dat je over een bijzonder groot eigen netwerk beschikt en actief leden werft.
13. Maar het allerbelangrijkste dat er thuis, behalve als je alleen bent, iemand achter je staat, en niet moeilijk doet over het feit dat je tot aan je kruis vol modder thuiskomt en de laarzen bij voorbaat al in de schuur hebt uitgetrokken.

Recentelijk kwam het afgelopen seizoen even aan de orde. Maar vooral de drie groepen, de donderdag, vrijdag en zaterdaggroep. De voorzitter zei vorig jaar daarover het volgende:

Dat de vrijdagploeg verreweg de gezelligste ploeg is,

is genoegzaam bekend. Daarbij staat de donderdagploeg op een eervolle tweede plaats, terwijl de zaterdagploeg.... tja waar staat de zaterdagploeg? Is er wel sprake van een ploeg?

Onze voorzitter zei toen verder: De vrijdagploeg is verreweg de gezelligste ploeg, maar zijn we ook de meest productieve? Toegegeven, de donderdagploeg heeft veel noeste werkers, die goed met machines om kunnen gaan. Hun ploegleder geeft daarbij iedere keer weer het voorbeeld. Maar ze ontberen het fijnere handwerk. En is het niet zo, dat de vrijdagploeg het werk moet afmaken dat zij laten liggen?

Wat leuk is het niet als je gevraagd wordt om de toespraak te mogen houden; wat een macht geeft je dat. Dus donder- en zaterdagploeg kom in de leer bij de vrijdaggroep!

Leuk toch.....

Dan kom ik na deze causerie op het punt van: zou de Knotter van 2023 aan al deze dingen voldoen of hebben voldaan?

Volgens het bestuur beschikt de man of vrouw over de volgende eigenschappen:

Ik heb bij toeval, het juryrapport mogen in zien.

1. Harde werker en Doorzetter
2. Uit een bijzondere houtsoort c.q. uit goed hout gesneden
3. Gras en riet voor je voeten wegmaaiend
4. Leergierig zelfs voor de mechanische werktuigen
5. Is belangstellend, collegiaal en bijzonder sociaal
6. Heeft zich in het werk snel ontwikkeld tot een allrounder en een professional
7. Heeft zich motorisch bijzonder ontwikkeld, is behendig, stuurvaardig, straalt, weet de weg en kan goed gasgeven en lijkt op Max Verstappen in de A1-formule met Trecker,
8. Heeft slechts één schade veroorzaakt in de lange loopbaan, namelijk aan de pijler van een brug, maar geen mens, die dat gezien heeft.
9. Nergens bang voor, nou ja, een kikker op sterven is dramatisch, maar heel natuurlijk
10. Trouw aan de club, begonnen in 2001, dus in middels al 22 jaar.
11. Kan leuk vertellen over de Buitenplaats en op beeld vastleggen

Indrukwekkend toch.....

Ik ben dan ook bijzonder trots, namens het bestuur, de naam te mogen gaan onthullen.

Als jullie nog niet doorhebben wie het geworden is, dan nog een hint.

Ik memoreerde het al aan het begin, dat het vandaag een bijzondere gebeurtenis dit jaar voor de vereniging zou zijn. Na al die mannen is er dit jaar een vrouw voorgedragen als Knotter van het jaar en dat vlak voor ons 50-jarige bestaan. Laat, maar niet te laat en bijzonder UNIEK.

Ik beschouw het als een grote eer om Truusje van der Linden als Knotter van het jaar 2023 te mogen verwelkomen.

Ik heb al je kwaliteiten al opgenoemd maar daarnaast ervaar haar namelijk als een heel fijne collega, sociaal, belangstellend, collegiaal en betrokken, en denk dat de keuze van het bestuur een wijs besluit is geweest.

Mag ik Ad uitnodigen om de beker van Knotter van het jaar aan zijn geliefde te overhandigen ?

Truusje, Welkom in de rij van Knotters van het jaar.

Algemeen Slotwoord

1. De voorzitter heeft mij beloofd, dat als je hem 3 keer vervangt (bij Cees, bij Dennis en bij Truusje), dat je dan binnenkort in aanmerking komt voor het erelidschap. Spannend.

2. Die vrijdagploeg heeft in de gelopen 4 jaar 3 Knotters van het jaar op – c.q. afgeleverd. Hoe zij dat doen, kom eens een keer op vrijdag werken. Frans, Jan en Tom kunnen erover meepraten.

Dag Krijn, wat zeker vermeldenswaard is: dankzij Truusje heeft de club een goede voorzitter. Want door haar ben ik bij de club gekomen: Dries, dat is echt iets voor jou. En dat was het.

Truusje heeft de houtverkoop aangezwengeld: zijn er geen alternatieven? Tot nu toe niet gevonden. En verder heeft ze de regie op zich genomen van de film, die over ons werk wordt gemaakt. Chapeau. Hoe ze op het werk is, (lekker alles met de hand doen) moet Krijn beter weten dan ik. Hoewel ze regelmatig achter de maaibalk loopt, en dat is stoer. Wel op tijd naar huis met Ad, want dan is ze moe. Oh ja, het zomerteam krijgt regelmatig appjes van haar om half zes morgens gestuurd. Dan is mevrouw al lang op en vergeet ze, dat de collega's nog liggen te pitten, maar nu wakker worden van dat geping. Mag dat op 'n wat redelijker tijdstip ?

De voorzitter heeft vervolgens nog een vraag aan jullie, die hij had willen stellen. Wij zijn niet zo gelukkig met de benaming "Knotter van het jaar" en willen dat mogelijk veranderen, bv in Bikkkel van het jaar. Wat vinden jullie daarvan, zijn er andere en betere benamingen mogelijk ?

Krijn van Stuijvenberg

Van het Buitengebeuren

(November 2023 – januari 2024)

Von Westen nichts Neues. Zo valt een groot deel van de maand oktober te karakteriseren. De ene bui volgde de andere op, hetgeen resulteerde in een record hoeveelheid nattigheid. Toch ging er maar één werkdag niet door en dat te kent toch wel de enorme inzet van een aantal leden.

November trapte op donderdag 2 af met 4 personen, die in de Compeergaard gingen werken. Naast een flink aantal fruitbomen, kan men er een gigantische massa aan bramen aantreffen. Leuk voor de braamsluiper!

Op de vrijdag waren 9 leden actief, voor een groot deel op de patrijzenakker. Er werd braam gebosmaaierd door Tom; Dennis, Ad en Truusje waren in het natte groen met de balkmaaier bezig. Het lukte om alles af te harken en met de aanhanger naar het verzamelpunt te brengen. Om 14.10 uur kon de deur van de Bp weer open. Met af en toe een heel licht buitje een werkzame dag.

De natuurwerkdag op zaterdag 4 november werd weer op het terrein van Natuurmonumenten, Wielrevelt, gehouden. Tien leden en oud-lid Frans van Doorn begeleidden de ca 15 gasten, waaronder 7 kinderen. Filmer Hans den Hartog met assistent maakten opnames voor de film, die vertoond zal worden tijdens het 50-jarig jubileum. 's Morgens was het nog droog, tegen de tijd, dat de regenwolken zich samenpakten, vertrokken de eerste gasten. De catering was in handen van Henny en Mary; zij hadden voor 2 soorten smakelijke soep + brood gezorgd.

Donderdag 9 november werd een gecombineerde zomer/winterklus. Zes personen van de Rabobank kwamen kennis maken met het werk in de Buitenhof nabij de rietlandjes/hondenveldje. De zomer-groep werd zeer beperkt in haar activiteiten door de hoge waterstand. De zagers konden in ieder geval via de ladder droge voeten houden. Oud-lid Pim Compeer (jawel, van Frans) kwam ook nog om te ervaren hoe een zaag in de hand voelt. Aan het eind van de werkdag waren van ongeveer 30 knotelzen (deels) de takken verwijderd.

De volgende dag werd met 11 leden weer de elzensingel in Wielrevelt opgezocht. Met 2 leden achter de ketting, Marlies en Dennis, ging het vlot en rond het middaguur waren alle elzen zonder een groen of rood kleurtje teruggezet tot kniehoogte. Lange Hans reed met Frans naar de Bp om te lossen. De rest liep met kruiwagen en takkenkar naar de volgende elzensingel en daar stond aanmerkelijk dunner hout op. Op een pas aangelegd, modderig dammetje werden takken gelegd om wegzakken in de bagger te voorkomen.

Zaterdag werd hier verder gewerkt. Aanvankelijk veel regen, met 4 leden en in de loop van de ochtend uitgroeïend tot 9. Dries en Jan G. werkten ook nog in de Buitenhof. Rond 14.00 uur was men terug op de Bp. Daar was er al een behoorlijke bedrijvigheid in de keuken, waar Jacqueline en Tabe zich bezighielden met het bereiden van de boerenkool. In de loop van de middag druppelden steeds meer leden met partner de Bp in. 25 borden werden vol geschept en er waren diverse personen, die

zich voor een 2e keer de smakelijke winterkost lieten opdienen. Jacqueline en Tabe, hartelijk dank weer!

Secretaris Ruud hield een goed didactisch praatje over veilig werken (Dries was afwezig door privé-omstandigheden). Daarna werd het winterprogramma uitgedeeld en van een korte toelichting voorzien.

Spannend is altijd weer wie “knotter van het jaar” zal worden. Krijn hield een humorvol betoog, waarin duidelijk werd gemaakt waaraan een lid moet voldoen om “knotter van het jaar” te worden en sprak tenslotte het verlossende woord uit :Truusje! [om deze toespraak terug te lezen, zie elders in dit blad]

Op donderdag 16 en vrijdag 17 november werd resp. op elzensingel 2 en 3 in Wielrevelt gewerkt. Met 9 man op de donderdag en 13 personen op de vrijdag werd een behoorlijke klus geklaard. Dankzij Trecker met aanhang op de vrijdag kon de forse afstand naar de dumpplek voor het snoeihout snel afgelegd worden. Lange Hans en Frans zorgden weer voor de nodige afvoer van stammen.

En warempel, in de loop van de vrijdag zelfs een zonnetje... Maar dat werd de volgende dag direct afgestraft; desondanks togen toch 6 leden door de regen naar Harmelen. Met 2 loopplanken kon men het smalle eiland tegenover de Keizershof betreden. Maar eerst moest er met de bosmaaier bramen verwijderd worden om werkruimte te maken. Jaren geleden zijn de elzen op het eiland door ons op stoof teruggezet en het was nu tijd om dat te herhalen. Gedurende geruime tijd werd er in een miezerig regentje gebuffeld, maar rond het middaguur was de lol er

duidelijk af en koos men redelijk nat het hazenpad.

In de week van 23 november was het werken tijdens winderig weer met af en toe felle buien. Ouderwets herfstweer dus!

Op 23 en 24 november kon men vele meters afleggen op de Kievitkade. Op de donderdag werden er bovendien filmopnamen gemaakt door Hans den Hartog met aansluitend een interview met Gerrit van de Kievit. Evenals op de vrijdag betrof het werk op deze kade voornamelijk hakhoutbeheer van elzen.

Zaterdag werd er geknot nabij de Griendhoeve in Vleuten. Op 3 legakkers werden 35 wilgen geknot; geen zwaar karwei, want licht tot zeer licht hout op de knot. Snoeihout werd weer aan de weg gelegd, zodat het door de gemeente opgehaald kon worden. Gezien de weersomstandigheden en de planning voor een volgende werkdag werd besloten tot een afsluitende lunch op de Bp. Gezien het niet al te beste weer deze week was de opkomst van 25 leden opmerkelijk.

Op donderdag 30 november werd het knotwerk aan de Smalle Themaat voortgezet. Acht wilgen en een populier nabij de Lindehoeve werden beklommen. Men was daar ruim voor de lunch klaar. Tot slot waren er nog wat wilgjes op legakker 1 en 2, die bezocht werden. Volgens ploegbaas lange Hans een probleemloos dagje en iedereen was weer vroeg thuis.

Zo af en toe worden er berken tussen het wilgenbestand naast het Dijkgraafpad op het terrein van de Kievit in Harmelen weggezaagd. Op de vrijdag was het weer zover; daarnaast werden overhangend hout en te hoge wilgen teruggezet.

Met voor de verandering een zonnige dag voor de tien werkers.

Op de laatste werkdag van de week begon het sombertjes bij Vlooswijk in Achthoven. De vorst had een dun krokant laagje over de modder en koeienstront gecreëerd, die het "pad" naar de werklocatie moest voorstellen. De stapel afvalstenen in de buurt bood uitkomst. Via een paadje stapstenen konden enigszins veilig de wilgen bereiken. Wilgen op leeftijd dit keer. Gelukkig geen wind en omdat men zich niet behoefde te vervelen, was de lage gevoelstemperatuur niet echt een probleem. Gebrand werd er nog niet, omdat de brandvergunning voor de maanden januari en februari was aangevraagd. Snoeihout werd daarom door de zes leden op bossen gelegd aan de slootkant.

Vlooswijk stond de hele volgende werkweek in de planning. Eerst werd op donderdag 7 december het kleine geriefbosje bezocht. Volgens het nieuwe contract van A.N.L. moeten in de komende 5 jaar de hoge bomen wijken om weer een bosje "hakhout" te krijgen. Piet en Jan van P. wisten een 5-tal forse bomen (els en es) veilig en verwerkbaar om te krijgen. Daarnaast was er nog hakhoutbeheer van els en wilg. Snoeihout werd op oude ril gelegd, dat nu een behoorlijke hoogte bereikte. De bruikbare stammen werden over de sloot gedragen. En nu maar hopen, dat als de koeien weer de wei in mogen, ze de stammetjes met rust laten...

De volgende dag was het grote geriefbosje aan de beurt. Ook hier moeten op termijn de grote bomen wijken. Dennis wist een enorme wilg en een grote els naar de gewenste plek te dirigeren. De rest van het gezelschap

hield zich bezig met het lichtere zaagwerk, met name aan knotwilgen. Tom hanteerde de accukettingzaag op els, es en meidoorn. En wellicht bekend, werd onze nestor Cees onwel; gelukkig kon hij met vereende krachten naar de opgeroepen, wachtende medici worden gebracht. De elektrische kruiwagen bleek een uitkomst. Na een onderzoek in de ambulance kon Cees zijn laarzen weer aantrekken en in de auto van Ad en Truusje naar huis worden gebracht. Na een warme douche voelde hij zich stukken beter.

Op de zaterdag stond een zestal wilgen op het menu. Het betonpad bood geen bescherming tegen de wind. Gelukkig was er nog wel de keet, waar koffie gedronken kon worden. Snoeihout werd met de auto naar de toekomstige brandplek gebracht. De buienradar gaf aan wanneer er nattigheid zou komen en daar werd de rest van de planning die dag op gebaseerd. Een korte werkdag was het gevolg. Deze werkweek bracht 22 leden en 1 gast in het veld.

Ondanks behoorlijk wat opzeggingen in week 50 (vakantie, ziekte, e.d.) waren er 24 man - 3 x 8 - op Queekhoven in de weer. En voor de verandering eens droge omstandigheden. Om ruimte te creëren voor toekomstige aanplant werd een deel met veel dood/slecht essenhout aangepakt. Hans van Z. uit Houten was weer van de partij en dat betekent altijd behoorlijk aanpoten om hem bij te houden. Ook Piet, Tom, Cok, Jan van P. en Ruud legden een hoge productie op de mat. De mobiele brigade, met name Lange Hans en Sjaak, moest er flink de sokken in zetten. Behalve essen werd er met name aan de zuidkant aan hakhoutbeheer (elzen) gedaan. Intussen behoorlijk zwaar hout. Ook werd er hier en daar een fladderiep

gezaagd. Jaren geleden, bij de eerste aanplant in de grond gezet en nu een behoorlijke hoogte bereikt. Om ruimte te maken voor een soortgenoot moet er hier en daar ééntje tussenuit. Zoals vermeld moesten de kruiwagenjongens met zware vrachten sjouwen. Over een pad, dat steeds modderiger werd. En de afstand naar de verzamelplek werd groter. Besloten werd een “noodbrug” aan te leggen om de route naar de verzamelplek aanzienlijk te verkorten. Tom en Kees hielden zich daar mee bezig.

21 december werd een uit-slaapdag, dankzij storm Pia. Op de 22e werd het werk op Queekhoven voortgezet. Met af en toe een verfrissend buitje was het dankzij de luwte van het bos redelijk om er te werken. Gast was Maarten Drost van de werkgroep Gunterstein, die al snel aan het werk werd gezet aan een 2-tal “slootwilgen”. De overige tien hielden zich bezig met het uitbreiden van de nieuwe inplantplek. Na de lunch kreeg Maarten hulp om de lastige wilgenstammen en takken uit de sloot te krijgen.

Zaterdags toog men in colonne naar deze wilgen. Na een paar uur waren de 2 slootwilgen en 3 wilgen aan de slootkant van hun takken verlost. Na de lunch kon men weer losgaan in een nieuw stukje essenhakhoutperceel.

Voor de statistiek: na 5 werkdagen ligt er (geschat) zo'n 40 kuub en zijn er 45 werkers geweest.

Na de kerst stond de oude Joodse begraafplaats in Maarssen op het programma. Alex had aangegeven, dat de windkracht binnen de marges zou blijven, dus ging de Mercedes met materiaal naar de Machinekade. Na de werkzaamheden van het vorige seizoen restten

er eigenlijk alleen nog maar zware bomen aan de noordkant. Alex kon de boom in, geassisteerd door Cok en kettingzagers Hans, Piet, Tom en Jan van P. hoefden zich niet te vervelen. Kees en Wilfred zorgden voor het snoeihout, de elektrische kruiwagens werden door Lange Hans en Sjaak volgeladen. En zo nu en dan reed er weer een auto met Lange Hans en Frans naar de Bp om gelost te worden.

Een journaliste van het tijdschrift Tuin en landschap werd over de begraafplaats rondgeleid en voorgelicht. Een artikel over onze werkzaamheden op de begraafplaats zou ze t.z.t. toesturen.

Op vrijdag 29 december werd de lier voor het eerst sinds jaren weer gebruikt. Tom en Sjaak hielden zich daar mee bezig en zorgden ervoor dat een enorme es gecontroleerd naar de goede plek ging. Drie andere grote bomen konden met beleid afgezet en “verwerkt” worden.

De laatste werkdag van 2023 bracht ook initiator, Niels van de Berg naar de Machinekade. Alex was weer present. Om de hoeveelheid werkers te kunnen vervoeren, was er een extra auto nodig. Er werd besloten ook een zestal bomen aan de oostkant aan te pakken om de kettingzagers niet alleen maar naar Alex te laten kijken. Evenals op de vrijdag was het nodig nieuwe rillen aan te leggen om de hoeveelheid snoeihout te kunnen verwerken. Een laatste, enorme es viel niet helemaal goed omdat het binnenste van de es verrot was. Gelukkig geen schade, maar de “uitgang” was wel versperd en moest vrijgemaakt worden. Een terugkomdag voor een klein groepje met Alex en Niels is nodig om de overgebleven, enorme es aan de noordkant om te krijgen.

Op deze bijzondere locatie waren 36 werkers actief.

De eerste twee werkdagen in het nieuwe jaar bezorgden de werkers natte kleding. Op de donderdag, bij Jansen aan de Mastwijkerdijk kon gekozen worden tussen werken op het weiland of op harde ondergrond (de toegangsweg). Gezien de hoeveelheid water in het weiland was de keuze snel gemaakt; ook werd al snel besloten het verbranden van snoeihout uit te stellen. Er werden op deze dag 12 wilgen en 4 elzen geknot.

Gezien de weersverwachting voor de vrijdag werd op donderdag al besloten om uit te wijken naar de Hollandse kade nabij Gerverscop, in de gemeente Woerden. Relatief vastere ondergrond en branden is op deze kade niet aan de orde. Op deze kade is er veelal hakhoutbeheer aan elzen, waarvan het snoeihout op bestaande rillen wordt gestoken. Na ruim 2 uur zagen was de loopafstand over een zeer modderig geworden pad zo'n 500 meter en lag de Mercedes vol met stammetjes. Er kwamen geen tegenwerpingen om de Bp op te zoeken en daar de boterhammen te nuttigen.

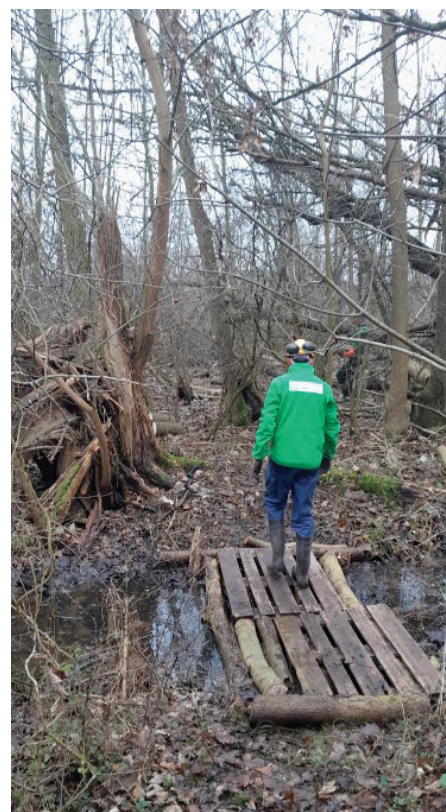
Zaterdag 6 januari was het warempel droog weer. Zeven knotters o.l.v. ploegbaas Ruud maakten er een redelijk lange dag van. Ruim 30 knotwilgen en 2 knotpopulieren met heel licht hout aan de Harmelerwaard 20 konden van hun pruikje worden verlost. In tegenstelling tot eerdere jaren hoefde het snoeihout niet over de sloot verwerkt te worden, maar werd het naar de erven gesleept. Twee eigenaren gaan het op hun eigen manier verwerken. Koffie en lunch werd uit de wind op het terras gebruikt; warme chocolademelk en stroopwafels werden

gastvrij geserveerd door familie Arentz en burens.

Op donderdag 11 januari werd de zaag bij Jansen aan de Mastwijkerdijk weer ter hand genomen. Nu waren de oude knotwilgen langs de boomgaard aan de beurt. Geen superdik hout, maar wel erg veel. Een aantal vaste krachten werd op deze dag node gemist en twee brandstapels en 9 oude knotwilgen zorgden ervoor dat de werkzaamheden niet afgerond konden worden.

Dus moest de website aangepast worden en op vrijdag toog men eerst naar de voormalige locatie van de Schotse hooglanders. Rond de koffie was de klus geklaard; een 3-tal zorgde ervoor dat het vuur netjes werd achtergelaten. De rest van de bemanning vertrok naar Achthoven, waar een aanzienlijke hoeveelheid snoeihout wachtte. Sjaak bleek prima een brandstapel te kunnen maken en weldra was er een behaaglijk vuurtje. Tegen het einde van de werkdag was zo'n 95% van het snoeihout geruimd. Dennis, Hans en Tom beklommen nog een paar wilgen. Zaterdag waren er op dit adres twee vuren.

Die van de vrijdag met Martin als vuurfluisteraar en ééntje nabij het betonpad, waarbij Ruud efficiënt met de kettingzaag het snoeihout tot behapbare lengte reduceerde. Aan de westkant van het weiland werd begonnen met het knotten van wilgen. Buurman Vendrig, die zelf achterstallig onderhoud aan zijn wilgen aan het plegen was, bleek "ons" snoeihout wel te kunnen gebruiken. Hij zou het snoeihout versnipperen (verdienmodel?). Voor de statistiek: in deze week waren 28 leden actief bij 4 vuren.

Op donderdag 18 januari werd het knotwerk bij Vlooswijk in Achthoven afgerond. Rond 13.45 uur waren 20 van de 28 wilgen geknot; het meeste snoeihout ervan ging weer over de sloot naar de buurman. Een geringe hoeveelheid van deze takken leverde een bescheiden vuurtje op. Lange Hans kruide nog een flink aantal stammetjes over het dijkje.

Vrijdag en zaterdag werden besteed in de polder Rijnenburg. Twee jaar geleden zijn we daar begonnen met het bijwerken van de 65 zeer oude wilgen; naar verluid meer dan 100 jaar oud! Vrijdag een stralende zon, twee wispelturige vuren, veelal niet al te dik hout – hoewel hier en daar toch ook forse stammetjes – en een Jan G., die toch met deze jongens aan de wandel ging.

Zaterdag begon snijgend koud; gelukkig was het vuur van de vrijdag snel opgepord en was er meer dan voldoende opruimwerk van de vrijdag om het niet koud te krijgen. Martin en Pim bekommerden zich om dit vuur. De rest van de 10 aanwezigen begaven zich naar een nieuwe werkplek waar Tom en L.H. zich aan een grote krasse knar waagden. Zoals eerder vermeld in de winterapp bleek de hoeveelheid werk onderschat en moest er een terugkomdag ingelast worden. Voor de statistiek: 31 vrijwilligers (zagers, sjouwers, pyromanen).

Hans van Aartrijk
werkvoorbereider

Meer foto's kun je zien door hier te klikken

Meer foto's kun je zien door hier te klikken

